

Josep Lluís Núñez es rodeja d'una junta-estrella per dirigir el F.C. Barcelona

Més que un president

Josep Lluís Núñez afronta els pròxims cinc anys de mandat com a president del Barça amb una junta directiva de *concentració nacional*. Tothom qui compta hi és representat. Abans tots en renegaven. Ara, fidels i infidels hi combreguen.

Dilluns dia 1 de febrer Josep Lluís Núñez va ser proclamat de nou president del F.C. Barcelona. Dos dies abans, fou l'únic candidat que va lliurar les signatures necessàries de suport a la junta electoral. En concret, 18.619 firmes, encara que amb 2.751 n'hi hauria hagut prou. L'únic rival que podria haver tingut alguna possibilitat, Jaume Llauredó, va renunciar a presentar-se el dia 7 de gener, després d'un llarg període de reflexió i convençut que no hi havia res a fer. Llauredó, president del Fòrum Samitier, va argumentar que les condicions per convertir-se en candidat electoral eren massa dures. Sobretot pel que fa als avals bancaris per 1.071.600.000 pessetes que qualsevol candidat que no fos Núñez havia de presentar conjuntament amb les signatures.

La realitat, però, és que qualsevol candidatura d'oposició estava condemnada al fracàs. Tot el barcelonisme ha tancat files al voltant de Núñez. Des de la plantilla (¡queda ben lluny el motí de l'hotel Hesperia!) fins a aquells que encarnaven la més recent l'oposició, passant per la gran majoria dels socis. I és que des de fa dos anys, les coses han anat massa bé i els triomfs històrics aconseguits reclamen continuïsmes.

Les coses ara són ben diferents a fa cinc anys, quan les eleccions presidencials a can Barça es van convertir en un assumpte d'interès nacional. L'equip es trobava en un mal moment esportiu, la imatge pública de Núñez era fortament qüestionada... Era el moment de donar l'estocada al president. Des de l'ombra, el nacionalisme convergent —que mai no ha vist amb bons ulls Núñez— va instigar un candidat alternatiu: Sixt Cambra, un jove empresari director del Trofeu Conde de Godó de tennis i fins aleshores anònim barcelonista de base. Va ser un candidat pre-fabricat, i aquí va estar el

seu màxim defecte. La massa social barcelonista no va connectar amb aquest jove *pijo*, per molt que vingués avalat per les altes esferes convergents. El resultat electoral del dia 1 d'abril de 1989, però, va ser prou ajustat: 25.441 vots per a Núñez, enfront dels 17.609 de Cambra. Va ser la gran oportunitat perduda de desbancar Núñez del seu lloc. Avui, Sixt Cambra forma part de la nova directiva de Núñez. I no perquè Cambra hagi fet valer la representativitat obtinguda en les últimes eleccions, sinó perquè Núñez ha volgut fer-ho així.

CRUYFF, ARÚS I 'LA BARBERIA'

Núñez ha canviat. Ja no és aquell president impulsiu i poc diplomàtic que es barrejava en els assumptes del vestidor, feia declaracions explosives cada setmana i estava contínuament barallat amb la Federació Espanyola i el Col·legi d'Àrbitres. Des de fa dos anys, el president del Barça és un home mesurat, calmat, que sempre pensa deu cops les seves respostes a les preguntes dels periodistes, i que transmet al soci una sensació de seguretat i eficàcia en la gestió. Aquest canvi de Núñez no es pot atribuir només als seus assessors d'imatge. Hi han jugat altres factors.

En primer lloc, Cruyff. L'arribada de l'holandès va representar un gir radical en les relacions entre Núñez i els seus jugadors, tradicionalment molt tenses. Cruyff va deixar clar des del primer moment que cap directiu no podia entrar en els vestidors de l'equip. Cadascú reinaria en la seva parcel·la, sense intromissions. A Núñez li va costar assumir-ho, però els resultats són immillorables. El vestidor és una bassa d'oli i Núñez es pot dedicar íntegrament a la gestió del club.

Un segon aspecte és el canvi d'actitud del soci en general davant la imatge oferta per Núñez. Ha passat de veure

Núñez com un personatge antipàtic —i contraproduent, inclús— per al Barça, a veure'l amb un cert grau de simpatia. Simpatia que a la llarga s'ha convertit en conformisme electoral. Núñez i èxit esportiu són una mateixa cosa. Aquesta metamorfosi en el pensament de la massa social barcelonista ha tingut, sobretot, dos artífexs: Alfons Arús, amb els programes *Força Barça*, que emetia fins fa poc el circuit català de Televisió Espanyola i *Al Ataque*, que emet actualment Antena 3 TV; i el programa *La Barberia*, que dirigeix el periodista Pitu Abril a La 2.

Força Barça i *Al Ataque* han fet possible que els subconscients culés hagin assimilat una imatge graciosa i simpàtica del president del Barça a través de les genials caricaturitzacions creades per Arús. *La Barberia* —programa que compta amb quatre contertulixos fixos: Jaume Sobrequés (PSC), Enric Lacalle (PP), Francesc Baltasar (IC) i Jaume Camps (CDC)— ha completat la feina avalant la gestió de Núñez setmana rere setmana. El programa que condueix Pitu Abril s'ha convertit en un punt de referència bàsic del barcelonisme al Principat.

"*La Barberia* —opina Pitu Abril— no és poder fàctic dins del Barça. És, això sí, un programa que la directiva té en compte. Un exemple: quan Koeman es va lesionar, la temporada passada, i es va plantejar la possibilitat de fitxar el danès del Liverpool, Molby, tot l'equip del programa s'hi va posicionar en contra. No dic que no el fitxessin per això, però segurament hi va influir. Poder fàctic ho és, però potser dins de l'entremat social sí". Jaume Sobrequés coincideix amb Pitu Abril: "En la mesura en què és un programa amb una gran acollida entre els barcelonistes, té, evidentment, una certa capacitat d'incidència".

En qualsevol cas, Sobrequés, que ha estat escollit membre de la nova junta di-

A l'esquerra, Josep Lluís Núñez. Al centre, Josep Àngel Merodio. A la dreta, Fèlix Millet.

RAFA GIL

A l'esquerra, Miquel Navas. Al centre, Sixte Cambra. A la dreta, Josep Caminal.

D.UMBERT

A l'esquerra, Jaume Sobrequès. Al centre, Jordi Vallverdú. A la dreta, Jordi Parpal.

JORDI MOREIRA

¿Qui decidirà el destí del Barça fins al 98?

Un equip de trenta-vuit persones determinarà el futur de l'actual campió d'Europa. La darrera alineació de Núñez:

Josep Lluís Núñez (president i pres. de la Comissió Gestora de la Fundació); **Nicolau Casaus** (vice-pres. i pres. Comis. Social); **Joan Gaspart** (vice-president adjunt a la Presidència); **Josep Mussons** (vice-pres. i pres. Comis. de Futbol); **Josep Maria Antràs** (vice-pres. i pres. Comis. Jurídica); **Joan Josep Folchi** (vice-pres. i pres. Comis. Relacions amb Institucions); **Josep Àngel Merodio** (vice-pres. i pres. Comis. Econòmica); **Evarist Murtra** (vice-

pres. i membre Gestora de la Fundació); **Miquel Navas** (vice-pres. i pres. Comis. d'Imatge i Comunicació); **Sixte Cambra** (vice-pres. i pres. Comis. d'Operacions i Màrqueting); **Josep Caminal** (vice-pres. i pres. Comissió del Centenari); **Jaume Sobrequès** (vice-pres. i pres. Comis. de Cultura i Museu i Comis. de Seguiment); **Francesc Pulido** (vice-pres. i pres. Comis. de Patrimoni); **Jordi Vallverdú** (vice-pres. i pres. Comis. de Promoció i Joventut); **Xavier Aguilar** (tresorer); **Guillem Chicote** (comptable); **Joan Ignasi Brugueras** (vice-secr. i vice-pres. Comis. Jurídica); **Salvador Alemany** (pres. Comis. de Bàsquet);

Francesc Catot (pres. Comis. d'Handbol); **Jordi Villacorta** (pres. Comis. d'Hoquei); **Josep Maria Miralles** (pres. Comis. Resta de Seccions); **Jordi Parpal** (pres. Comis. d'Urbanisme); **Gustau Biosca** (pres. Relacions amb el Futbol Professional); **Anton Parera** (gerent); **Ricard Maxenchas** (dir. de la Comis. Relacions Externes); **Miquel Esquirol** (Comis. Social); **Pere Yúfera** (Comis. Jurídica); **Ferran Riba** i **Amador Bernabéu** (Relacions amb les Institucions); **Josep Lluís Núñez Jr.** (vice-pers. Comis. Econòm.); **Fèlix Millet** (Gestora Fundació); **Josep Casals** (vice-pres. Comis. Patrimoni).

El Nou Camp pot tenir una grada jove, segons ha proposat la Penya Almogàvers. ARXIU

rectiva, en qualitat de vice-president i de president de la Comissió de Cultura i Museus, reconeix que el programa li ha conferit una gran projecció pública com a barcelonista. Opinió compartida per Pitu Abril: "A més, ha estat l'única persona fidel al president, inclús quan declarar-se 'nunista' quedava molt malament".

Sobrequés, portaveu del PSC, no és l'única novetat a la junta de Núñez. El màxim mandatari blau-grana ha incorporat al seu equip representants de tots els sectors que compten dins del barcelonisme. Amb la integració de Sixt Cambra, Evarist Murtra –fundador del Grup d'Opinió Barcelonista, un col·lectiu crític amb la gestió de la directiva– i Fèlix Millet –president de l'Orfeó Català i destacat representant de la societat civil nacionalista–, Núñez ha desactivat la majoria de nuclis que han estat oposició o que potencialment podrien arribar a ser-ho.

Políticament, la nova junta és compensada. El fitxatge de Josep Caminal –secretari d'organització dimissionari de CDC– com a president de la Comissió del Centenari del Barça equilibra el protagonisme de Sobrequés. La presència convergent es completa amb la continuïtat de Miquel Esquirol, fundador del partit nacionalista. I la dels socialistes, amb la incorporació de Jordi Vallverdú, gerent de l'organisme Barcelona Promocions, l'empresa encarregada d'explotar les instal·lacions olímpiques. Vallverdú serà, entre altres coses, el directiu encarregat d'estudiar el projecte de Grada Jove proposat a la directiva per la Penya

Un Bernabéu culé per evitar arbitratges dolents

Lescandol Díaz Vega ha tingut conseqüències inclús en la composició de la nova junta directiva. L'arbitratge de l'asturià en l'últim Madrid-Barça ha fet pensar Núñez. El dirigent blau-grana pensa que Díaz Vega no hauria d'haver pitat mai aquell partit, i que la seva designació va ser un gol que el Barça no hauria hagut d'encaixar mai. "Si no fós per Díaz Vega ja seríem campions", ha arribat a afirmar Núñez aquests dies.

A la vista dels esdeveniments, el president del Barça va decidir introduir un canvi en la seva junta directiva el dia abans de la seva presentació pública. Es tracta d'Amador Bernabéu, un home que fins el moment es trobava al capdavant del Barça B, però que a partir d'ara s'ocuparà, amb plena dedicació, a les relacions institucionals del club amb les autoritats federatives i governatives. Bernabéu serà un dels directius que acompanyaran sempre l'equip en els seus desplaçaments. El nou directiu és un home molt ben vist en els organismes dirigents del futbol espanyol. De fet, més d'un cop ha actuat d'interlocutor en assumptes de coincidència de dates o de convocatòries de la selecció espanyola de futbol.

De ben segur, ara la seva primera feina serà convèncer qui calgui per què Díaz Vega no torni a arbitrar el Barça en molts anys. Però ni Núñez ni Cruyff haurien d'oblidar que si Bernabéu aconsegueix millors arbitratges per al Barça, ja no hi haurà excuses per justificar les derrotes.

Almogàvers, que pretén que es dediqui una zona estratègica del camp per situar-hi tota la gent jove amb la finalitat d'animar l'equip amb més eficàcia. Els Almogàvers i Vallverdú tenen previst reunir-se el dia 11 de febrer per tractar el tema, d'una gran complexitat tècnica.

UNA FUNDACIÓ PER AL FUTUR

De tota manera, la gran aposta de Josep Lluís Núñez per als pròxims cinc anys té un nom propi: Fundació F.C. Barcelona. A través de la Fundació, que serà una entitat jurídica a part del Barcelona, Núñez vol assegurar la supervivència econòmica del club, sobretot ara que la gran majoria de clubs de la lliga espanyola s'han hagut de convertir en societats anònimes. En principi, la Fundació –presidida pel mateix Núñez– té un doble objecte: econòmic i social. Econòmic, perquè canalitzarà les aportacions de capital privat al servei del F.C. Barcelona i enfortirà amb operacions empresarials les estructures del club. Social, perquè es dedicarà a la promoció del futbol base, a la formació dels joves i, a més, garantirà un futur estable per als ex-jugadors del club que es trobin en dificultats.

La Comissió Gestora de la Fundació estarà composta pels pesos pesants de la directiva: Evarist Murtra, Fèlix Millet, Joan Gaspart, Josep Mussons, Josep Maria Antràs –el jurista del club–, Joan Josep Folchi –advocat expert en matèria fiscal–, Miquel Navas –director del BBV a Catalunya, un altre fitxatge estrella– i Josep Lluís Núñez, el fill del president. Finalment el president del Barça no ha aconseguit convèncer Josep Miquel Abad, conseller delegat del COOB, per integrar-se en aquest equip com a director executiu.

El paper del fill de Núñez en els pròxims cinc anys serà molt més destacat que no fins ara. A més d'estar a la gestora de la Fundació, és vice-president de la Comissió Econòmica que presideix el debutant Josep Àngel Merodio, conseller delegat de Banca Catalana. El pes específic del *junior* a la nova junta ha estat interpretat com un primer indici de per on pot anar la línia successòria a la presidència del F.C. Barcelona. Potser d'aquí uns anys es cridarà: "¡El rei ha mort, visca el rei!". El soci estarà content.

J.M/E.V

Joan Mari
Eduard Voltas